

РЕШЕНИЕ

№ 23081

гр. София, 11.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в публично заседание на 09.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **5446** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на „Йотов стоун“ ЕАД против мълчалив отказ на Министерския съвет (МС) по заявление вх. № Е-26-Й-13/27.02.2023г. на Министерство на енергетиката (МЕ). Ответникът чрез процесуалния си представител изразява становище за недопустимост на жалбата, а по съществото ѝ я намира неоснователна.

След ката обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е основателна.

С горепосоченото заявление (л.26-29 от делото) жалбоподателят е поискал предоставяне на концесия за добив на подземни богатства по право на основание чл.29, ал.1 от Закона за подземните богатства (ЗПБ). Съгласно чл.54, ал.1 ЗПБ, заявлението от този вид се подава до министъра на енергетиката, с приложенията, посочени в чл.54, ал.2 ЗПБ. Тези приложения са били представени и не се установява, нито се твърди да са били налице обстоятелства измежду посочените в чл.54, ал.б ЗПБ, съответно – производството пред министъра на енергетиката да е било прекратено на това основание.

Дружеството е титуляр на удостоверение за търговско откритие № 576/23.01.2023г., издадено от министъра на енергетиката (л.337) в изпълнение на представеното

решение № 181/17.05.2022г. по адм. д. № 47/2022г. на Административен съд – Враца, оставено в сила с решение № 11849/20.12.2022г. по адм. д. № 6322/2022г. на Върховния административен съд, Шесто отделение. Предвид датата на издаване на удостоверение, заявлението от 27.02.2023г. е подадено в срока по чл.29, ал.1, т.3 ЗПБ. Следователно, налице са условията за предоставяне на концесия по право съгласно чл.54, ал.1 ЗПБ. Съгласно чл.54а, ал.1 ЗПБ, министърът на енергетиката преценява целесъобразността и законосъобразността от предоставяне на концесия за добив съобразно условията по чл. 56 от същия закон. С писмо изх. № Е-91-00-74/13.06.2024г. на МЕ проектът е внесен в МС и видно от писмо изх. № 04.21.-132/19.06.2024г. на главния секретар на МС, е бил съгласуван с приложеното становище на директора на дирекция „Координация на политики и концесии“ (л.591-592). Видно от представените становища, при извършеното съгласуване по реда на чл.31-37 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация, с писмо изх. № 04-07-164/19.06.2024г. на Министерство на финансите (МФ) е изразено становище, че до избирането на редовно правителство и изготвяне на нова обща политика в областта на концесиите, в т. ч. за добив на подземни богатства, МФ няма да се произнася по финансови обосновки към проекти на актове на МС относно предоставяне на концесии или сключване на допълнителни споразумения към концесионни договори (л.582-583). Това изявление има характера на становище за нецелесъобразност на проекта за решение на МС, която преценка обаче е в правомощията на министъра на енергетиката – чл.54а, ал.1 ЗПБ; така изразеното становище е извън правомощията на министъра на финансите, който дължи преценка на финансовата обосновка. Той не може да откаже извършването ѝ, а правомощията му се изразяват в одобряване или неодобряване на същата. При изявлението, направено в цитираното писмо следва да се приеме, че в случая за финансовата обосновка не е налице становище съгласно чл.35, ал.1, т.4 от Устройствения правилник. Липсата му на основание чл.34, ал.2 от същия правилник е приравнена на съгласуване на проекта.

Проектът за решение на МС за предоставяне на концесия (л.479-486) е внесен с писмо изх. № Е-91-00-74/13.06.2024г. на МЕ (л.463-478). Това е датата на започване на производството по определението на чл.25, ал.1 от АПК. Тъй като с внасянето на проекта е била налице и релевантната за него информация, срокът за произнасяне на МС по искането следва да бъде определен съгласно чл.57, ал.6 във вр. с ал.4 АПК; 7-дневният срок е до 20.06.2024г. Установява се от справка в общодостъпната интернет страница на МС, че първото заседание, следващо посочената дата, е било проведено на 26.06.2024г., когато е изтекъл съответно срокът по чл.57, ал.6 АПК. Не се установява, нито се твърди произнасяне на МС по внесеното предложение. Следователно, налице е мълчалив отказ, срокът за чието оспорване съгласно чл.149, ал.2 АПК е 26.07.2024г. Поради това жалбата против мълчаливия отказ, подадена на 12.04.2024г., се явява преждевременна. Доколкото обаче проектът за решение е внесен от главния секретар на МЕ в МС след подаването ѝ и по него не е налице произнасяне на компетентния орган, следва да се приеме, че жалбата е допустима, тъй като има за предмет мълчаливия отказ по искането за предоставяне на концесия. Тъй като не се установява съществуване на основание за отказ и предоставянето ѝ не е предмет на преценка по целесъобразност от МС – чл.29, ал.1 ЗПБ, оспореният акт следва да бъде отменен и преписката – изпратена за постановяване на решение на концесия за добив по право съгласно чл.54а, ал.3 ЗПБ.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 АПК следва да бъде уважено направеното в жалбата искане за възстановяване на разноските по делото. Установява се от представените писмени доказателства, че дружеството е заплатило сума в общ размер 4850 лв., от които 50 лв. – държавна такса и 4800 лв. – възнаграждение за адвокат. Възражението от страна на ответника за прекомерност на платеното съдът в настоящия състав намира за неоснователно, предвид специфичния характер на производството, значителното забавяне без обективни за това причини в производството пред административния орган; в тази връзка следва да се отчете и обстоятелството, че релевантните факти са били известни в по-голямата си част още от 2019г., когато в МЕ е било внесено заявление за търговско откритие. Разноските следва да бъдат възстановени от администрацията на МС, която е юридическо лице съгласно чл.40, ал.3 от Закона за администрацията.

Предвид изложеното и като прецени законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК съдът в настоящия състав намира, че той е постановен от компетентен орган, но не е в установената форма и не е в несъответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчаливия отказ на Министерския съвет за предоставяне на концесия по проект, внесен с писмо изх. № Е-91-00-74/13.06.2024г. на Министерство на енергетиката.

ИЗПРАЩА преписката на Министерския съвет със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона съобразно изложеното в мотивите по-горе.

ОСЪЖДА администрацията на Министерския съвет да заплати на „Йотов стоун“ ЕАД, с ЕИК[ЕИК], сумата 4850 (четири хиляди осемстотин и петдесет) лева – разноски по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: